

Ю. Гаврилюк

Білґорай

БІЛґОРАЙ (Biłgoraj) – місто, повітовий центр Люблінського воєводства у Польщі. Розташ. на Білґорай. рівнині, над р. Біла Лада (притока Танви), за 90 км на Пд. від Любліна. Залізнична ст. Насел. 26,7 тис. осіб (2000), переважно поляки. Засн. 1578 землевласником А. Горайським. Розвивався як торг. і ремісн. осередок, славився решетарством (виготовлення сит із кінського волосся). До 1772 Б. залишався у складі Люблін. воєводства, 1772–1809 – у складі Австрії, 1809–15 – Варшав. князівства, від 1815 – в Польс. королівстві, від 1867 – повіт. центр Люблін. губ. 1872 уніат. парафія в Б. налічувала 843 особи, окрім цього, до Білґорай. деканату Холм. єпархії (від 1875 – православ.) належало ще 16 парафій. 1912 Білґорай. пов. увійшов до складу Холм. губ., 1918 був одним з орієнтов. пунктів, за якими накреслено зх. кордон УНР, визнаний Брест. мир. договором. Від 1918 – у складі Люблін. воєводства (1975–98 – Замостського). 1930 у Білґорай. пов., зокрема в його пд. частині, проживало бл. 20 тис. українців. Під час нім. окупації діяв Укр. центр. комітет, завданням якого було репрезентувати укр. насел. на тер. Ген. губернії. 1945–46 з Білґорай. пов. виселено до Рад. Союзу 16,5 тис. українців (із 18 тис. зареєстрованих), інших – 1947 під час акції [«Вісла»](#) виселено на Пн. і Зх. Польщі. Нині єдиною пам'яткою проживання українців у Б. є церква св. Юрія (1790–93, перебуд. 1919, нині – костел).

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Білґорай / Ю. Гаврилюк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. :

Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-39959>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).